

VilaWeb

De la primavera àrab al desastre nuclear al Japó

De la campanya 'Pel dret de decidir' al
'Moviment dels indignats'

De l'investida contra la llengua a la desaparició
de les caixes d'estalvi

#uf

2014

S'acaba un món

Resum del 2011 · Què passarà al 2012

ELS NOSTRES RESIDUS, LA NOSTRA RESPONSABILITAT

CADASCUN DE NOSALTRES GENERA, DE MITJANA, 1,5 KG DE RESIDUS CADA DIA

Si adoptem hàbits de prevenció i donem usos alternatius a ampolles i pots de vidre, si separem els envasos de vidre i els dipositem sense taps ni xapes al contenidor verd, el nostre impacte serà molt menor i l'estalvi, important



Residus d'envasos de vidre equivalents als que genera, de mitjana, una persona en 1 any



Amb la col·laboració
i el finançament de:

ECOVIDRIO



Generalitat
de Catalunya

VilaWeb ^{III}

Partal, Maresma i Associats

C. Ferlandina, 43
08001 Barcelona
Tel. 93 442 64 39

Editora

Assumpció Maresma

Director

Vicent Partal

Coordinadora de la revista

Montse Serra

Cap d'edició

Jem Cabanes

Caps de redacció

Josep Casulleras

Roger Cassany

Redacció

Martí Crespo

Bel Zaballa

Pere Cardús

Jordi Carreño

Opinió

Xavier Montanyà

Marta Rojals

Coordinador de +VilaWeb

Tais Bastida

Màrqueting i publicitat

Jaume Prenafeta

Publicitat

Montserrat Calopa

Tecnologia

Francesc Pascual

Maquetació

Jordi Juan

Correcció

Martí Crespo

Fotografia

ACN

VilaWeb

Administració

Sandra Vilalta

Cristina Calzada

Editorial



Vicent Partal Un any extraordinari

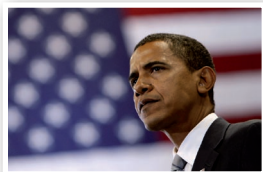
'The Guardian' es demana aquests dies si durant el 2011 no han passat més coses que no en els anys anteriors. I cal reconèixer que, si més no, ho sembla. Una repassada dels fets que han sotragat l'opinió pública aquests dotze mesos sembla indicar-ho i causa un cert vertigen. Però, més enllà del nombre de coses que hagen passat, allò que crida l'atenció és que en són, d'importants, les que han passat.

A occident, especialment, ha passat una cosa fonamental: que la crisi ens ha posat a un pas de l'abisme, tant que ha motivat una reacció també contundent. Això que en diuen capitalisme financer s'ha mostrat en tota la seva esplendor, i ens ha ensenyat tot el podrimener. L'absoluta manca de moral i d'escrúpols de la major part del sector financer i la constatació del control que té sobre governs i política ja no admet pràcticament discussió. Durant el 2011 ho hem vist amb una claredat meridiana. Potser per això les veus que s'han alçat contra aquest estat de coses ja no són les de sempre.

La indignació, això que se n'ha dit 'els indignats', és una expressió poderosa, per bé que a vegades equivocada, de la ràbia i del desencant que s'apodera de la societat europea. Però no és necessàriament la de més calat, la més profunda. L'expressió de més calat segurament és el menyspreu amb què una part important de la societat veu la seua relació amb el sistema.

Hi ha qui, ebrí de poder i segur de les seues prebendes, sembla que haja oblidat que el sistema polític i l'econòmic, tots dos, es basen sobre un consens social majoritari que, si es destrueix, els destruirà a ells en primer lloc. En aquest sentit, el 2011 ja ha avisat que coses que semblaven impossibles poden passar. Per això sembla un any tan extraordinari. Per això, de fet, ho és.

Sumari



7-10

Què ens espera el 2012



12-15

Gener
Primavera àrab



16-19

Febrer
Sense senyal durant 24 hores



20-23

Març
Desastre nuclear al Japó



24-27

Abril
Barcelona vota per la independència i es fa capital



28-31

Maig
El 15-M neix el 'Moviment dels Indignats'



32-35

Juny
Investida contra la llengua



36-39

Juliol

Camps dimiteix acorrelat pel 'cas Gürtel'



40-43

Agost

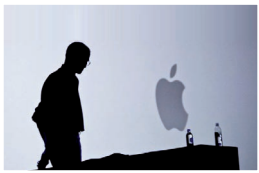
El valor d'Enric Valor



44-47

Setembre

Front comú pel corredor



48-51

Octubre

Steve Jobs (1955-2011)



52-55

Novembre

El sistema segrestat



56-59

Desembre

El Sabadell es queda la CAM



61-66

Vídeos de l'any de VilaWeb TV

Catalunya

DENOMINACIÓ D'ORIGEN

Consulti el calendari de tastos a
www.do-catalunya.com

Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural:
Europa invierteix a les zones rurals

Amb la col·laboració del Departament d'Agricultura,
Alimentació i Acció Rural de la Generalitat de Catalunya



Què ens espera el 2012



La revàlida d'Obama

La seva arribada a la presidència dels Estats Units va ser una sorpresa històrica. Però encara no ens hi hem acostumat i ja arriben les eleccions que poden donar-li un segon mandat o convertir-lo en un president efímer.

(Les eleccions presidencials nord-americanes són al novembre.)

Al Principat ja no podran haver-hi toros



El 2012 entra en vigor la prohibició de fer corregudes de bous al Principat. A partir d'aleshores l'única plaça on encara se'n feien, la Monumental de Barcelona, haurà de començar a pensar en què es reconverteix.



Sarkozy a les urnes

Catalunya Nord i el conjunt de l'estat francès viurà eleccions a la presidència de la república i a l'Assemblea. El 22 d'abril es farà la primera tanda de les presidencials.



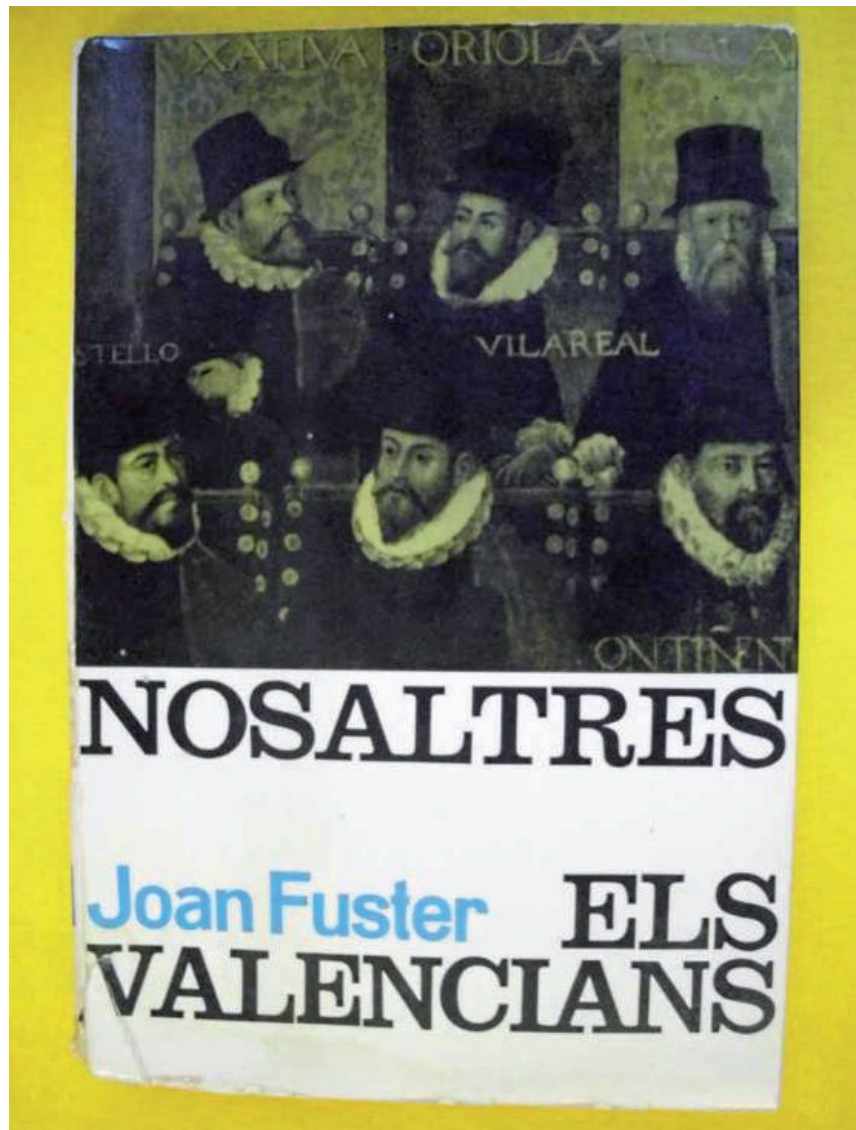
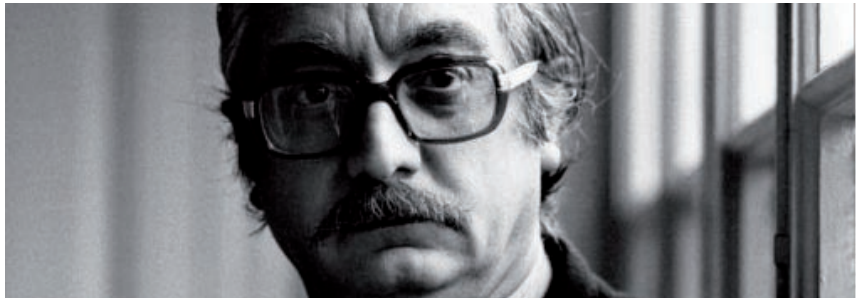
Putin al Kremlin

Si les protestes populars no ho impedeixen, Vladímir Putin tornarà a ser el president rus, al març.

50 anys de la publicació de 'Nosaltres, els valencians'

Al voltant de Sant Jordi de 1962, ara fa cinquanta anys, apareixia al carrer el primer volum d'una editorial nova que es deia precisament Edicions 62. Era 'Nosaltres, els valencians', un volum de Joan Fuster que canviaria per sempre el País Valencià. Els cinquanta anys de la seua publicació anuncien tot de commemoracions, entre les quals hi ha una gran exposició a la Universitat de València i la publicació de l'Obra Completa de l'homenot de Sueca.

(També se celebren enguany, entre més, els aniversaris de Tísner, Joan Sales i Pere Calders.)



Novel·les (de Lluís Llach i Sánchez Piñol)

'Memòria d'uns ulls pintats', la primera novel·la del cantant de Verges, arribarà a les llibreries el 2 de febrer, amb l'èxit de vendes assegurat. També és molt esperada la nova novel·la d'Albert Sánchez Piñol.



Adéu al Minitel

El precursor d'internet a l'estat francès, el famós Minitel, deixarà de funcionar el mes de juliol. La xarxa que hi va frenar l'entrada d'internet no ha pogut resistir més.



El darrer invent de Steve Jobs

En les seves memòries pòstumes Steve Jobs afirmava que havia trobat la manera de reinventar la televisió. Així que tots els rumors s'han disparat: veurem al 2012 un Apple TV de debò?

Facebook a borsa

La gran web social del món sortirà el 2012 a borsa. Caldrà veure quina reacció genera i si, com diuen alguns, acaba causant una nova bombolla financera.





Al nou Museu del Gas descobriràs com l'evolució de l'energia ha canviat les nostres vides.

Museu del Gas
Plaça del Gas 8 · 08201 Sabadell
www.fundaciongasnaturalfenosa.org

museu
del gas

fundació
gasNatural
fenosa 



Primavera àrab

La mobilització a Tunísia i a Egipte sorprèn el món

Tot va començar amb un noi mort a Tunísia. Un incident rutinari amb la policia del país va desencadenar una crisi enorme que acabaria tombant el govern i deixaria pas a un règim democràtic que ja ha fet les primeres eleccions. L'èxit de la mobilització a Tunísia va comportar un contagi inesperat a Egipte, on la revolta va fer de la plaça Tahrir un símbol universal.

A Egipte la revolució no ha estat senzilla i, de fet, encara avui planteja molts interrogants, derivats sobretot del paper de l'exèrcit.

En uns altres països àrabs les rèpliques també s'han sentit. Sobretot a Líbia, on una revolució molt confusa va acabar liquidant Gaddafi i canviant el govern del país. També al golf Pèrsic hi ha hagut manifestacions i mobilitzacions, però no han tingut l'èxit esperat. Mentrestant, països com el Marroc i Algèria han fet reformes en l'estructura institucional per prevenir el contagi revolucionari. Les protestes també van arribar fins a Síria, on des del mes de febrer la repressió del règim de Baixar al-Assad

és sagnant i les víctimes ja es compten per milers.

Un moment clau de la revolució va ser la decisió del govern egipci de tallar l'accés a internet a tot el país. Mai en la història no havia passat una cosa així. Durant tres dies els egipcis no van poder accedir a la xarxa fins que el govern, pressionat per les empreses i l'opinió pública, va tornar a donar accés a la xarxa.

2011

El Caire en fotos: abans i després de la revolta

Uns quants lectors de VilaWeb van fer arribar a la redacció fotografies dels seus viatges al Caire, on es veien els espais que al 2011 van ser l'escenari de la revolució. El contrast cridava clarament l'atenció.



Gener



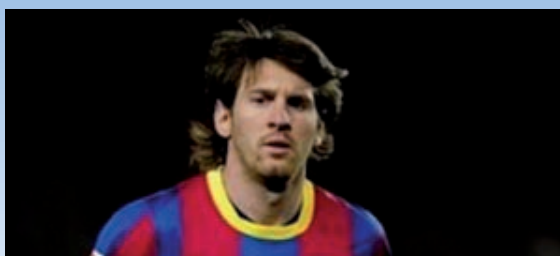
Prohibit fumar als espais tancats i als parcs infantils

[@saber-ne més](#)



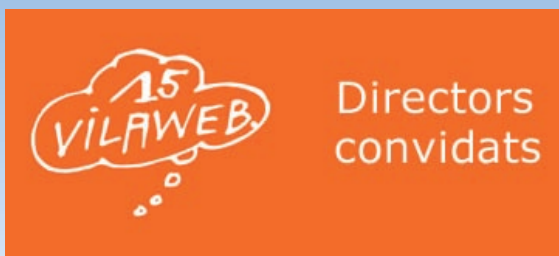
ETA anuncia un alto-el-foc permanent, general i verificable

[@saber-ne més](#)



Leo Messi, millor jugador del món, amb Xavi i Iniesta de finalistes

[@saber-ne més](#)



Joan-Lluís Lluís, Ferran Soriano i América Sánchez, directors convidats de VilaWeb

[@saber-ne més](#)



La Wikipedia celebra el desè aniversari

[@saber-ne més](#)



El film 'Pa negre', gran guanyador dels Premis Gaudí

[@saber-ne més](#)





Obama rep amb els màxims honors el president xinès

[@saber-ne més](#)



Ventura Pons, vint-i-cinc anys dels Films de la Rambla

[@saber-ne més](#)



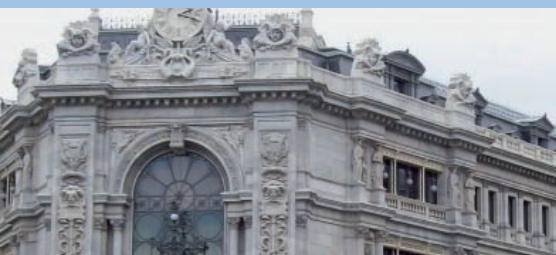
El Sudan Meridional vota en massa per la independència

[@saber-ne més](#)



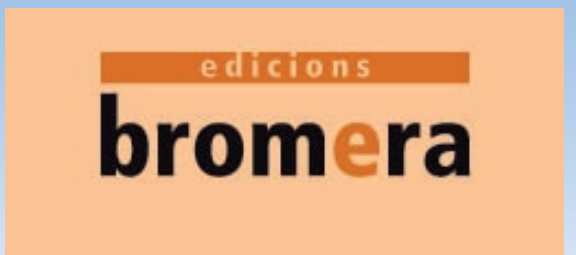
Milers de manifestants a Salt (Gironès) en favor de la convivència

[@saber-ne més](#)



El govern espanyol dinamita el sistema de caixes forçant-les a esdevenir bancs

[@saber-ne més](#)



Bromera celebra els vint-i-cinc anys

[@saber-ne més](#)



Febrer

Sense senyal durant 24 hores

TV3 ja no es pot veure enlloc del País Valencià des d'aquest dijous, 17 de febrer de 2011, a dos quarts de deu del vespre, després de 26 anys d'emissió

La llibertat d'informació, la llibertat pura i nua, i l'espai de comunicació en llengua catalana reben, d'aquesta manera, un colp immens.

Durant vint-i-quatre hores VilaWeb no emetrà perquè tots compartim la pèrdua d'una finestra de comunicació i perquè siguem ben conscients que és una derrota de tot el país, una derrota que ens afecta a tots, onsevulla que residim.

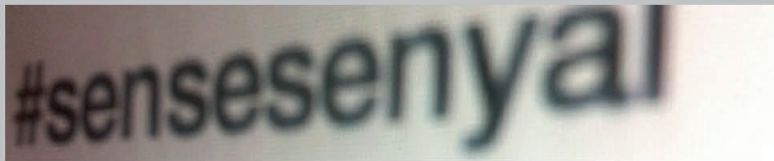
Aquesta, tota negra, era la portada de VilaWeb del 17 de febrer a la nit. A dos quarts de deu, coincidint amb el final del 'Telenotícies vespre', tots els repetidors del País Valencià es van apagar. Als televisors va aparèixer la frase 'sense senyal' que, per impuls de la redacció de VilaWeb com a etiqueta a Twitter, va esdevenir el lema d'unes grans manifestacions. El senyal de TV3 es va tancar per la pressió del govern Camps, que va modificar la llei per tal de poder imposar enormes multes cada mes a Acció Cultural del País Valencià, l'entitat responsable dels emissors

que havien fet arribar el senyal de les cadenes de televisió catalanes a tot el País Valencià.

Després de la dimissió de Camps, que havia convertit aquest afer gairebé en una qüestió personal, el nou president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, va suavitzar l'afer, sense arribar, amb tot, a reobrir les emissions de TV3. Fabra, mentre era batlle de Castelló, es va manifestar obertament en contra del tancament dels repetidors de TV3 i es va mostrar partidari de l'anomenada 'reciprocitat' entre

TV3 i Canal 9. El problema, ara, és que Canal 9 es troba pràcticament en situació de fallida.

La protesta de VilaWeb respecte a aquesta agressió a la llibertat d'expressió va ser seguida per centenars de webs i de blocs, que també van tancar les seves pàgines i van generar un enfosquiment de la xarxa, el viu reflex exacte, però a tot el país, de l'enfosquiment que els telespectadors valencians acabaven d'experimentar.



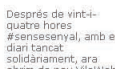
La xarxa encapçala les protestes pel tancament de TV3 al País Valencià

L'etiqueta #sensesenyal esdevé la més utilitzada a Twitter. Desenes de webs i blocs se sumen a l'apagada en solidaritat amb ACPV - Anònymus també els servidors de la Generalitat Valenciana i del PP



Editorial Vicent Partal

Som tots el senyal
 El director de VilaWeb diu que #hihasenyal i que la xarxa ensenyà que el país és viu i se sent fort



Opinions contundents Jordi Balló

El professor de comunicació audiovisual de la UPF equipara el tancament de TV3 al País Valencià amb la censura que es viu a la Xina i a l'Iran



Opinions contundents Rafa Xambó

El tancament de TV3 demostra que la transició al País Valencià no s'ha tancat
 El sociòleg considera que la persecussió incompleix tots els principis bàsics de la llibertat d'expressió



Sense senyal

CanaBou Els de Unimèdia que retransmeten el #judicocamps son #tv3 catalans, rochos, antisistema o etarrest!! #SENSESENYAL JAIIVola vota CanaBou!!



Opinions contundents Rafa Xambó

El tancament de TV3 demostra que la transició al País Valencià no s'ha tancat
 El sociòleg considera que la persecussió incompleix tots els principis bàsics de la llibertat d'expressió



Història d'una obsessió

La presència de TV3 al País Valencià va començar el 1985, dos anys després de la creació del canal. Un grup de radioaficionats va muntar un petit repetidor a Sueca. Aquell intent va comportar la el primer tancament quan el delegat del govern espanyol al País Valencià, el socialista Eugeni Bumei, va enviar la Guardia Civil a precintarlo. L'any següent les emissions de TV3 van arribar a tot el País Valencià gràcies als repetidors d'Acció Cultural del País Valencià, tot i les dificultats polítiques. Fins al començament de les emissions de Canal 9, el 1989, TV3 va ésser de fet el tercer canal de molts valencians.



Acció Cultural acusa el president Camps

VilaWeb TV us ofereix el vídeo íntegre de la conferència de premsa d'Acció Cultural.



Indignació al Principat i a les Illes pel tancament de TV3 al País Valencià

El govern català, partidari de contactes discrets amb l'executiu de Camps
 La gran majoria de partits i d'institucions del Principat i de les Illes Balears han reaccionat criticant l'agressió a la llibertat d'expressió i a la llengua que suposa el tancament de les emissions de TV3 al País Valencià. La Generalitat de Catalunya troba incomprensible aquesta situació, tal com ha dit el portaveu Francesc Homs, que ha afegit que si es fessin gestions amb la Generalitat de Catalunya...



La societat valenciana reacciona al tancament de TV3

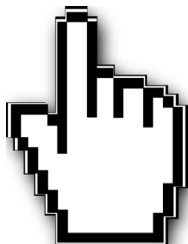
VilaWeb TV us ofereix entrevistes amb representants de partits i associacions cíviqes

Què poden veure ara els telespectadors valencians?

TELEVISIONS EN CATALÀ:

TELEVISIONS EN ESPANYOL:

ORIENTACIÓ POLÍTICA D'ESQUERRES ORIENTACIÓ POLÍTICA DE DRETES

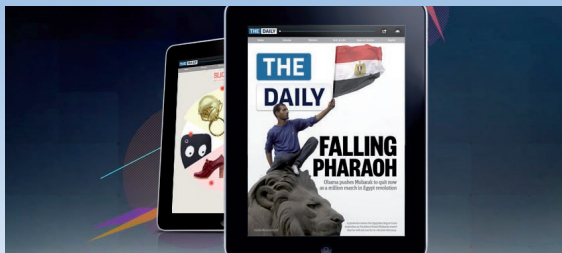


Una portada històrica

Podeu clicar cada un dels articles i vídeos per veure'ls.

La portada de VilaWeb l'endemà del tancament de TV3 era gairebé monogràfica. Poques notícies han causat un impacte tan gran i han generat una mobilització tan espectacular. L'etiqueta #sensesenyal va batre rècords.

Febrer



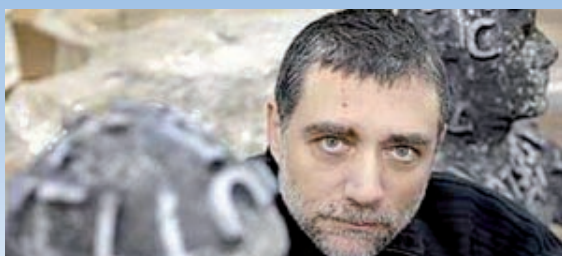
'The Daily', el primer diari per a iPad

[@saber-ne més](#)



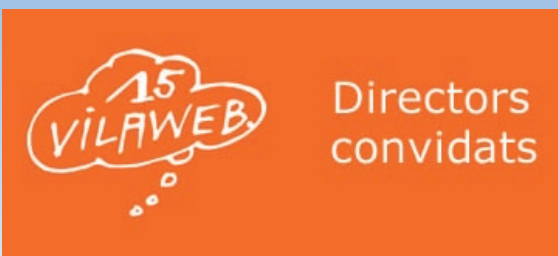
Govern, sindicats i patronal espanyols
solemnitzen el pacte contra la crisi

[@saber-ne més](#)



Jaume Plensa, expressió de la
nova generació d'artistes catalans
internacionals

[@saber-ne més](#)



Queco Novell, Matthew Tree, Biel
Mesquida i Albert Serra, directors
convidats de VilaWeb

[@saber-ne més](#)



Que què tenen els Amics de les Arts?

[@saber-ne més](#)



L'escriptor guineà Ávila Laurel, en
vaga de fam

[@saber-ne més](#)



2011



Camps força la seva proclamació com a candidat

[@saber-ne més](#)



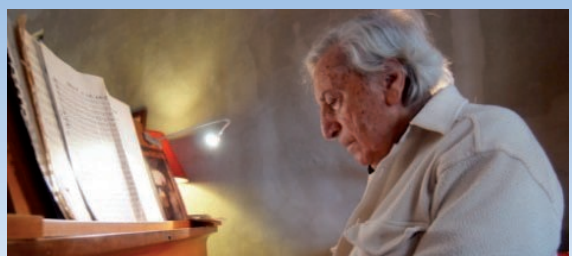
La Xina esdevé la segona economia mundial

[@saber-ne més](#)



Es mor el cuiner Santi Santamaria

[@saber-ne més](#)



Catalunya Nord s'acomiada de Jordi Barre

[@saber-ne més](#)



Hereu guanya les primàries del PSC a Barcelona

[@saber-ne més](#)



Es mor l'escriptor i polític Joan Colomines

[@saber-ne més](#)



Març

Desastre nuclear al Japó



Un terrible accident a la central de Fukushima reobre el debat sobre l'energia nuclear al món i en fa replantejar l'ús

Els accidents nuclears han estat cíclics al món. Three Mile Island als Estats Units o Txernòbil a la Ucraïna encara soviètica van marcar un abans i un després del debat nuclear. Després d'aquests greus accidents, sempre, els partidaris de l'energia nuclear ho han tingut difícil per a defensar-ne l'ús.

I això és el que ha tornat a passar després de l'explosió dels reactors de la central nuclear de Fukushima al Japó. Tot i que aquesta situació va ser motivada per un desastre natural, el tsunami que va patir la costa nord-oriental japonesa, la seguretat de les centrals nuclears es va tornar a posar en qüestió.

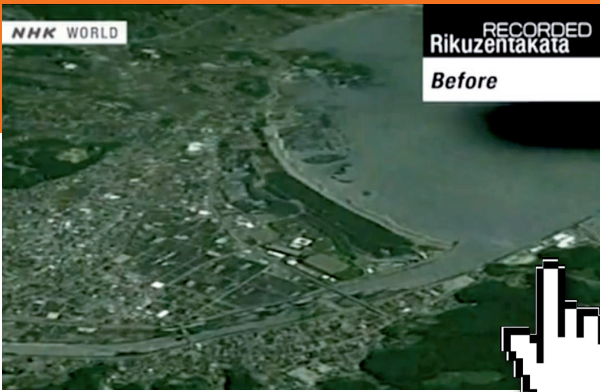
També la gestió del govern japonès, que no es va caracteritzar per l'ordre i el control que se li sol adjudicar normalment.

Fins i tot la ciutat de Tòquio va estar unes quantes vegades a punt de ser evacuada, una situació que hauria causat un caos més que considerable.

La conseqüència principal de l'accident, amb tot, va ser el fre a les propostes de tornar a usar l'energia nuclear que començaven a obrir-se pas a Europa i els Estats Units, quan ja havien passat més de vint anys del darrer gran accident, el de la central de Txernòbil.

Molt probablement després de l'accident de Fukushima els pro nuclears hauran d'esperar encara vint anys més a poder plantejar les seves propostes i que tinguin èxit. Si és que mai ho arriben a fer. Perquè el que va tornar a quedar demostrat va ser que per més ben organitzada que estigui una central nuclear, és sempre un perill mortal. Ho van testimoniar els treballadors que van entrar a les zones de més perill per a poder apagar el reactor i impedir així una explosió que amenaçava de causar un accident més gran precisament en l'únic país que ha patit el llançament de dues bombes atòmiques.

2011



Vegeu el vídeo de l'abans i el després del tsunami de l'11 de març de 2011 al Japó.



Vegeu el vídeo de l'explosió del tercer reactor de la central nuclear japonesa.

Entrevista amb Marcel Coderch

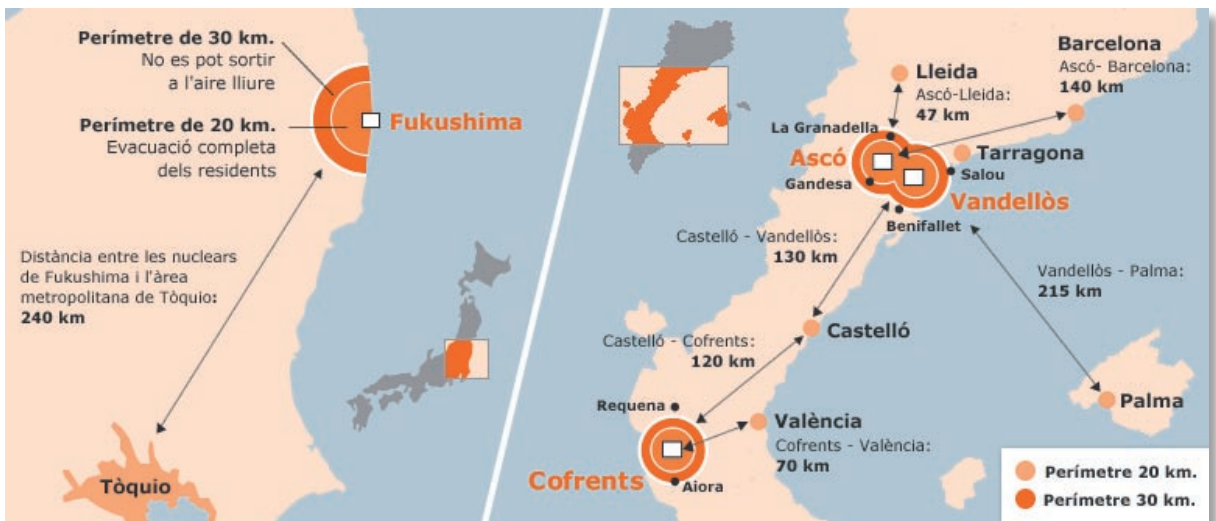


'La tragèdia del Japó és el final de l'energia nuclear al món'

Expert en energia i sostenibilitat, l'enginyer Marcel Coderch parlava de la situació de la central de Fukushima i avisava dels perills immediats. Deia que la central de Cofrents (la Vall d'Aiora) té exactament el mateix disseny que la de Fukushima.

Llegiu-ne l'entrevista

I què passaria aquí amb un desastre com el de Fukushima?



Març



Sopa de Cabra anuncia que torna al Palau Sant Jordi de Barcelona

[@saber-ne més](#)



Directors convidats

Teresa Forcades i Joan Coscubiela, directors convidats de VilaWeb

[@saber-ne més](#)



Joan Laporta abandona el grup de Solidaritat al parlament

[@saber-ne més](#)



El parlament dóna suport a les consultes sobre la independència

[@saber-ne més](#)



Joaquim Gay de Montellà substitueix Joan Rosell a Foment

[@saber-ne més](#)



La xarxa recorda Ramon Barnils deu anys després de la seva mort

[@saber-ne més](#)



2011



Haruki Murakami, Premi Internacional Catalunya 2011

[@saber-ne més](#)



La junta de la ICANN aprova el domini .xxx per a les pàgines de continguts per a adults

[@saber-ne més](#)



twitter

Twitter fa cinc anys

[@saber-ne més](#)



Camps i Fabra inauguren l'aeroport de Castelló sense avions

[@saber-ne més](#)



Albert Manent, 43è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

[@saber-ne més](#)



El jutge del cas Vilaró absol VilaWeb

[@saber-ne més](#)



Abril

Barcelona vota per la independència i es fa capital



Barcelona va tancar a l'abril el cicle de consultes sobiranistes que ha posat la independència i el dret de decidir al centre de la vida política catalana. La capital feia por per si el resultat de la consulta era pobre i, tanmateix, va ser la sorpresa més grossa. Un 21% del cens va votar amb un 89,7% dels vots favorables a l'opció independentista. En total van ser 257.645, les persones que van acudir a les urnes en una jornada tranquil·la que va trencar per sempre més el mite que Barcelona

era un món i la resta del país, tot un altre.

Una bona part de l'èxit va arribar de la mà de l'organització, dirigida per un Alfred Bosch que acabaria l'any presentant-se com a candidat a les eleccions espanyoles per la llista dels partits independentistes. Tant Jordi Pujol com el president Artur Mas van fer públic que havien acudit a votar, tots dos a la seu d'Òmnium, i segurament amb aquest gest van catapultar la participació dels militants i

simpatitzants de CiU, molt actius també durant tot el procés.

Després de la votació barcelonina el balanç final de les consultes és espectacular. Es va fer la votació en 553 municipis del Principat i van acudir a les urnes 883.911 persones, una xifra que s'acosta al 19% del cens electoral complet. La dada més significativa, amb tot, va ser que 810.896 van votar a favor de la independència, respecte a 53.182 persones que hi van participar votant en contra.

2011

El 13 de setembre del 2009 va començar a Arenys de Munt un procés que es va tancar a Barcelona i que va permetre que 880.000 ciutadans votessin sobre la independència · Repàs amb els vídeos de VilaWeb TV



Primer referèndum, fet a Arenys de Munt el 2009.



El film de les consultes del 13-D.



28-F: els independentistes que parlen castellà.



25-A: els gironins volen un referèndum vinculant.



Les dues cares de l'independentisme voten a Sabadell.



20-J: a la recerca del no.

Abril



Zapatero anuncia que no serà el candidat del PSOE

[@saber-ne més](#)



Demòcrates per Andorra obté la majoria absoluta

[@saber-ne més](#)



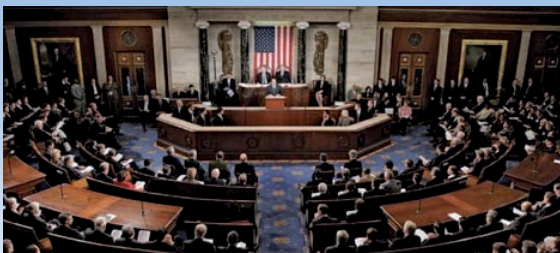
Portugal demana el rescat financer de la UE

[@saber-ne més](#)



Cinc opinions contundents pels cent primers dies del govern d'Artur Mas

[@saber-ne més](#)



Demòcrates i republicans arriben a un acord 'in extremis' i eviten el col·lapse del govern nord-americà

[@saber-ne més](#)



El Miró més compromès s'exposa a la Tate Modern de Londres

[@saber-ne més](#)



2011



L'Institut Ramon Llull tanca el Catalan Center de Nova York

[@saber-ne més](#)



Vuitanta mil valencians al carrer contra Camps i en favor de TV3

[@saber-ne més](#)



La crisi del deute fa caure les borses europees

[@saber-ne més](#)



Els Manel presenten segon disc al Teatre Romea de Barcelona

[@saber-ne més](#)



El TSJ valencià incorpora la causa dels vestits de Camps al cas Gürtel

[@saber-ne més](#)



El Teatre Micalet tanca pel boicot institucional

[@saber-ne més](#)



Maig

El 15-M neix el 'Moviment dels Indignats'



Va néixer de manera més o menys espontània i ha esdevingut un dels símbols del 2011: els indignats han ocupat places de tot el país i del món

La plaça de Catalunya o la plaça de l'Ajuntament de València han estat aquest 2011 un símbol universal. Com ho han estat també la del Sol a Madrid, de Tahrir al Caire, de Sant Pau a Londres i el Zuccotti Park de Nova York.

Tots aquests han estat els escenaris d'una protesta contra el sistema econòmic que ha canviat la percepció de la crisi. La mobilització ha posat en qüestió el paper dels governs i la seva

dependència del poder econòmic i, de manera molt especial, ha criticat aquest sistema insensible i brutal que s'ha definit com a 'capitalisme financer'.

Amb els seus alts i baixos i els seus errors i encerts, el moviment mundial del 15-M restarà com el gran símbol del 2011. Amb el temps ja es veurà si les seves crítiques aconsegueixen canviar el món o no, però gràcies a ells el món ja no és igual.

2011

El prestigiós sociòleg Manuel Castells va donar suport a les acampades amb una conferència sobre comunicació, poder i democràcia

'Porucs de tot el món, uniu-vos a la xarxa'



El sociòleg Manuel Castells considera que cal superar la por per començar a ésser persones i, alhora, bastir una nova democràcia, posem per cas. En una intervenció a l'#acampadabcn instal·lada a la plaça de Catalunya de Barcelona (vegeu-ne un fragment i també tota íntegra), va donar suport a les acampades que tenien lloc a tot el món i va enumerar totes les condicions que considera necessàries per a aconseguir un canvi democràtic real.

Va reivindicar, així, la lentitud d'aquests processos i va demanar tranquil·litat als acampats. 'Anem a poc a poc perquè anem lluny', va dir, i va advocar per la no-violència. 'Quan els poders fàctics s'adonin que la cosa és seriosa, cosa que de moment no s'acaben de creure, reaccionaran; i probablement ho faran de manera violenta', va dir. Per això va demanar de respondre sense cap mena de violència. Per fer això cal molt de coratge, va dir, perquè els porucs

responen la violència amb violència. 'Sense por i sense violència tot és possible', va concloure. I va demanar una nova llei electoral i un accés lliure i universal a internet i a la informació transparent, com a dret fonamental. I va reblar, al final: 'Porucs de tot el món, uniu-vos els uns als altres a la xarxa, enxarxeu-vos; i potser d'aquesta xarxa, d'aquest embolic, en neixin els fruits d'una nova democràcia, encara per inventar.'

Maig

Eleccions a les Corts valencianes, al parlament balear, al Consell General d'Aran i als municipis d'una bona part del país



Resultats a les municipals, a les Corts Valencianes, al Parlament balear, al Consell General d'Aran.

Seguiu-los al [Twitter](#) i al [Facebook](#) de VilaWeb.

Hereu admet la derrota: 'Trias serà el futur alcalde'

CiU governarà a Barcelona, després de 32 anys de governs socialistes · El PP puja un regidor; ICV, un i Esquerra en perd dos

Després de trenta-dos anys de governs socialistes, l'ajuntament de Barcelona serà governat per Convergència i Unió, que ha guanyat amb quinze regidors; el PSC n'ha perdut tres i s'ha quedat amb onze; el PP n'ha pujat un i ara en té vuit; ICV en puja un i en té cinc, i Esquerra perd dos dels quatre regidors que tenia. Xavier Trias serà el pròxim batlle; Jordi Hereu ho ha admès, i li ha desitjat sort. +



CiU guanya també a Girona i el PSC conserva Tarragona i Lleida

La CUP agafa força i ERC s'enfonsa a les grans ciutats

Les municipals a Catalunya estan confirmant les tendències mostrades a les enquestes amb victòries de CiU a Girona i el manteniment del PSC a Tarragona i Lleida com a primeres forces. En canvi, el PP s'imposaria a Badalona, si es confirmen els escritutins que avancen molt ràpidament. El PSC manté les primeres posicions a Terrassa i Sabadell. Esquerra ha perdut pes a moltes grans ciutats del país i la CUP guanya força. +



Camps repetirà com a president en unes Corts on hi haurà Esquerra Unida i Compromís

Els socialistes baixen i el Partit Popular perd vot però guanya més escons

El Partit Popular tindrà la majoria absoluta a les noves Corts Valencianes, gràcies a l'enfonsada dels socialistes, i encara que Esquerra Unida i Compromís hi entrin gairebé amb el doble de representació que tenien tots dos plegats en la legislatura anterior.

(Dades de l'escrutini encara actiu.) +



Rita Barberà governarà València · Hi entren EUPV i Compromís

El PP guanya Elx, Torrent i Gandia · L'esquerra té Alcoi

L'Ajuntament de València continuarà a mans del PP, però ara amb un consistori més plural, perquè hi entraran Compromís i EUPV.

Els populars aconsegueixen ajuntaments fins ara de l'esquerra, especialment Elx, Torrent Gandia. En canvi Alcoi passa a l'esquerra.

Tot amb tot, les dades encara són provisionals. +



El PP arracona el pacte d'esquerres a les Illes

El popular Mateo Isern obté també Palma

El govern plural d'esquerres de les Illes sembla que s'ha acabat. Després d'una legislatura convulsa, amb la ruptura del pacte de govern i amb casos de corrupció que han sollat càrrecs públics, entre els quals la presidenta del parlament, Maria Antònia Munar (UM), el PP de José Ramón Bauzá pot tornar a recuperar el govern a mans del socialista Francesc Antich. L'escrutini parcial així ho indica, amb una àmplia majoria absoluta. A les municipals, el pacte d'esquerra també pot perdre el govern de la capital, **Palma**; el candidat popular Mateo Isern obté 17 regidors. El PSIB baixa fins a 9 i PSM-IV-Entesa, n'obté 3. +



Bildu irromp amb molta empenta

La formació abertzale s'imposa a l'Ajuntament de Sant Sebastià · És la tercera força de Navarra

Bildu ha entrat amb molta empenta en l'escena política basca. De fet, s'erigeix en la segona força política del País Basc, tot just darrere del PNB. Ara mateix Bildu és el partit més votat de **Guipúscoa**, on s'imposa molt notablement i obté més del 34% dels vots, a tretze punts del PNB. També obté la majoria de regidors a la municipalitat de **Sant Sebastià** (8), un més que no pas el PSE, que fins ara hi manava. +

2011



Obama anuncia la mort de Bin Laden
[@saber-ne més](#)



'La Vanguardia' també surt en català
[@saber-ne més](#)



Antoni Martí, cap de govern
d'Andorra
[@saber-ne més](#)



Eivissa assolada pel foc més gros que
hi ha hagut mai a l'illa
[@saber-ne més](#)



Detingut Ratko Mladic, criminal
de guerra serbi i responsable de la
matança de Srebrenica
[@saber-ne més](#)



Wembley 2.0: el Barça suma
la quarta Copa d'Europa amb
un recital futbolístic
[@saber-ne més](#)



Investida contra la llengua

Quan feia un any de la sentència del Tribunal Constitucional espanyol contra l'Estatut que amenaçava la immersió lingüística a Catalunya, el PP al País Valencià i a les Illes Balears també investien contra l'ensenyament en català i orquestraven una operació sistemàtica contra la llengua als mitjans de comunicació i en més àmbits de la societat. La reacció ciutadana no es va fer esperar.

El conseller d'Educació del govern Camps, Alejandro Font de Mora, anunciava al final de maig un decret que pretenia eliminar la línia en català a l'ensenyament. Imposava en l'ensenyament públic una sola línia que integrés el català i l'espanyol a parts iguals, i una altra llengua, principalment l'anglès. Les reaccions i crítiques no es feien esperar tant des de l'àmbit educatiu com polític. El decret era un intent ben calculat de frenar la força creixent d'Escola Valenciana i se sumava a l'investida contra la llengua amb l'eliminació del senyal de TV3 al País Valencià, amb les multes milionàries que ofeguen Acció

Cultural del País Valencià, amb l'amenaça de tancar l'associació cultural Ca Revolta de la ciutat de València...

Pocs dies després, José Ramón Bauzá, en el discurs d'investidura com a president del govern balear, també va anunciar la implantació d'un model plurilingüe a l'escola. Els primer mesos de Bauzá al govern han estat una persecució sistemàtica contra la llengua: ha suprimit la Direcció General de Política Lingüística; ha atacat la premsa en català i ha eliminat la Ràdio i Televisió de Mallorca; ha presentat un avantprojecte de llei per eliminar el català com a

requisit; ha donat cobertura legal a la castellanització dels topònims de les Illes...

Amb l'arribada d'Alberto Fabra al capdavant del govern valencià, l'investida s'ha suavitzat amb la congelació del decret de l'ensenyament. Però tot apunta que els governs del PP apliquen ordres de més amunt: les fórmules elaborades per la fundació FAES, que el PP vol que s'estenguin a tot l'estat, i que es van començar a aplicar a Galícia. Unes fórmules que no tenen més objectiu sinó recentralitzar i esborrar tot rastre de divergència lingüística i nacional.

2011



Vegeu el vídeo 'Les concentracions en defensa de la llengua omplen les places del país'.

'Prou de mentides sobre el valencià'

L'ex-president d'Escola Valenciana demanava d'eixir al carrer per protestar contra els atacs a la llengua: 'És hora de dir prou i desmuntar totes les mentides que es diuen sobre la nostra llengua i el seu procés de normalització. Molta gent està tipa d'escoltar que el castellà es troba arraconat i que l'ensenyament en valencià i la immersió lingüística són els dimonis del nostre sistema educatiu. I també hi ha gent que està tipa de la manca de resposta respecte de tots aquests atacs.'

Llegiu-ne l'opinió contundent.

'Convertir les Balears en un país monolingüe ens pot enfonsar encara més en la crisi'

L'eivissenc Bernat Joan, ex-secretari de política lingüística del Principat, comentava la decisió de Bauzá d'eliminar la Direcció General de Política Lingüística del govern balear: 'No puc compartir que Bauzá hagi seguit la tendència valenciana (PP) i principatina (CiU) de rebaixar l'estatus de política lingüística dins els propis governs.'

Llegiu-ne l'opinió contundent.

'El PP ha fet servir Galícia de banc de proves del model d'involució lingüística'

Carlos Callón és el president de la Mesa per la Normalització Lingüística a Galícia. Explica l'efecte en el gallec del model que el PP vol imposar al País Valencià, arran del decret que va fer públic el conseller Alejandro Font de Mora i que implicava la supressió de la línia de català de l'ensenyament invocant un model plurilingüe.

Llegiu-ne l'entrevista.

Juny



Malestar entre la gent de la cultura per l'avantprojecte de la Llei Òmnibus
[@saber-ne més](#)



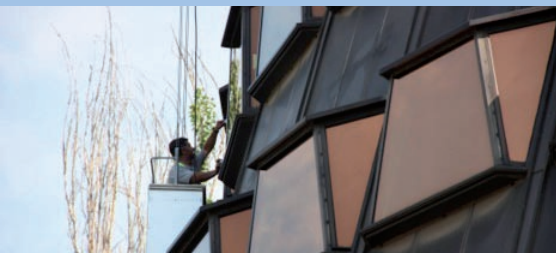
Rafel Nadal guanya el sisè Roland Garros
[@saber-ne més](#)



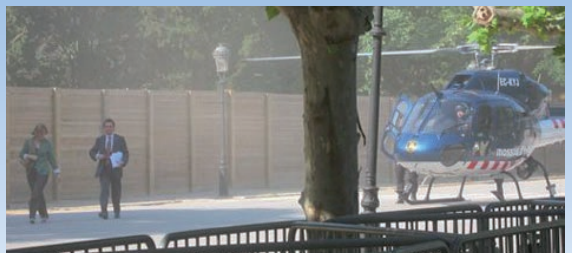
CiU i PP governaran plegats la Diputació de Barcelona
[@saber-ne més](#)



Bildu governarà 123 municipis del País Basc
[@saber-ne més](#)



Eugeni Gay i dos magistrats més presenten la dimissió al Tribunal Constitucional, rebutjades pel president
[@saber-ne més](#)



Grups d'indignats agredeixen i dificulten l'entrada dels diputats al Parlament de Catalunya
[@saber-ne més](#)



2011



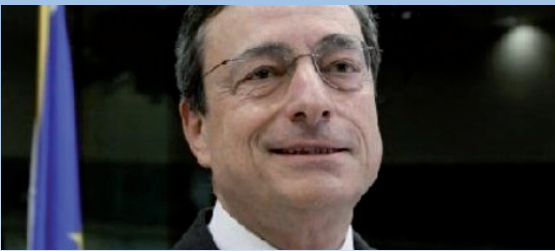
La ICANN obre la porta als dominis d'internet de ciutats i empreses

[@saber-ne més](#)



Matança de manifestants sirians contraris al règim

[@saber-ne més](#)



Mario Draghi, nou president del Banc Central Europeu

[@saber-ne més](#)



El Tribunal Penal Internacional ordena arrestar Gaddafi

[@saber-ne més](#)



El parlament grec aprova el polèmic pla d'austeritat per evitar la fallida

[@saber-ne més](#)



Una majoria de catalans, en favor de la independència, segons el CEO

[@saber-ne més](#)



Camps dimiteix acorralat pel 'cas Gürtel'

Per primera vegada en la història un president de la Generalitat dimiteix i ho fa acusat de corrupció · El final de Francisco Camps va ser un espectacle esperpèntic, indigne de la societat valenciana

Poques vegades s'ha vist una cosa igual. El president Francisco Camps va haver de dimidir el 20 de juliol, després d'haver guanyat les eleccions, però acorralat per la seva imputació en el cas Gürtel. El Partit Popular simplement el va deixar caure una vegada guanyats els comicis.

La raó principal per fer caure el president valencià era de calendari. Mariano Rajoy no volia que el judici interferís en la campanya electoral del 20 de novembre, que va guanyar de manera aclaparadora. Un president assetjat judicialment no era bo per a la campanya i quan les proves es van començar a acumular contra Camps, Rajoy va triar.

El seu substitut en el càrrec va ser el batlle de Castelló, Alberto Fabra,

un moderat allunyat de tota ombra de corrupció.

Camps havia governat de manera estrident el País Valencià i havia causat tot de polèmiques per la seva agressivitat. Havia rescatat l'anticatalanisme més tronat i els insults i menyspreu eren una part del seu dia a dia.

Es va fer famosa, per exemple, la seva negativa a parlar amb els periodistes o a rebre associacions i grups importants de la societat valenciana, com ara les víctimes de l'accident de metro de l'estació de Jesús o Escola Valenciana. L'altra cara de la moneda, amb tot, era que cada vegada més es veia obligat a restar al seu castell, allunyat de la població. En campanya electoral una oportuna hèrnia el va alliberar de participar

en actes en pobles i ciutats, on l'esperaven els incondicionals, però també –i cada vegada més– ciutadans que protestaven de manera sorollosa contra ell i la seva manera de manar.

Finalment va dimidir. I ho va fer de manera esperpèntica, com és ell. Primer va semblar que acceptaria la culpabilitat al jutge i després d'hores d'espera es va retractar i va dir que dimidia per a defensar la seva 'honorabilitat'. Una defensa gairebé impossible, car les proves en contra seu s'acumulaven.

El dia que va començar finalment el judici a València cap membre de la direcció del PP no va acudir al tribunal a expressar-li el suport. Simplement perquè havia passat de president a tòxic.



El primer número de la revista mensual de VilaWeb va coincidir amb la dimissió de Francisco Camps. En la fotografia, Rita Barberà abraçava el ja ex-president després de la seva esperpèntica conferència de premsa de dimissió.

Opinions contundents sobre la dimissió de Francisco Camps

Camps dimiteix



Opinions contundents

Xavi Sarrià

'L'escenari està canviant'

El músic i cantant d'Obrint Pas parla del revès que ha patit el PP



Opinions contundents

Gemma Pasqual

'El gens honorable president de la Generalitat Valenciana'

L'escriptora es pregunta com ha arribat a ser el màxim representant dels valencians



Opinions contundents

Rafa Xambó

'Aquesta dimissió és la punta de l'iceberg'

El sociòleg i activista creu que tot és una estratègia per a afavorir Rajoy



Opinions contundents

Miquel Gil

'Camps no vivia pas en la realitat del País Valencià'

El músic i cantant creu que Camps viu en un 'somni faraònic'



Opinions contundents

Toni Gisbert

'És el resultat de no acceptar l'evolució de la societat valenciana'

El coordinador d'ACPV reclama un gir al model polític del PP per al País Valencià



Opinions contundents

Vicent Moreno

'M'agradaria que el substituït ens escoltés'

El president d'Escola Valenciana diu que la dimissió arriba tard perquè va ser imputat fa temps

Juliol



Sèrie:
Què cal fer amb l'extrema dreta?
[@saber-ne més](#)



Es mor l'escriptor i periodista
Miquel Pairoli
[@saber-ne més](#)



Xavier Trias, investit batlle de
Barcelona després de trenta-dos anys
de govern del PSC
[@saber-ne més](#)



La UE aprova l'ajuda urgent de 12.000
milions per a evitar la fallida de Grècia
[@saber-ne més](#)



La iniciativa legislativa popular (ILP)
Televisió Sense Fronteres es debatrà
finalment al congrés espanyol
[@saber-ne més](#)



CiU pacta el pressupost amb el PP en
canvi de reduir empreses públiques
i suprimir delegacions a l'estranger
[@saber-ne més](#)



2011



Cinquanta anys d'Òmnium: cap a l'objecció fiscal si l'estat no accepta el concert econòmic

[@saber-ne més](#)



Es mor Lucian Freud, un dels grans noms de la pintura

[@saber-ne més](#)



El Banc d'Espanya 'nacionalitza' la CAM

[@saber-ne més](#)



Alberto Fabra, elegit president de la Generalitat en substitució de Camps

[@saber-ne més](#)



Boi Ruiz justifica les retallades a Salut

[@saber-ne més](#)



Josep-Lluís Núñez i el seu fill, condemnats a sis anys de presó pel 'cas Hisenda'

[@saber-ne més](#)



Agost

El valor d'Enric Valor

L'11 d'agost va fer cent anys del naixement de l'escriptor Enric Valor, intel·lectual de referència del País Valencià

L'escriptor Enric Valor (Castalla, l'Alcoià, 1911 - València, 2000) fou un gran senyor i un gran intel·lectual de referència al País Valencià, que es consagrà en cos i ànima a la recuperació de la llengua i de la literatura oral. Gramàtic, lexicòleg, rondallista, novel·lista, la seva elegant senyoria no el féu pas menys accessible a les joves generacions, que s'hi acostaven i se l'escoltaven admirades.

L'editora de l'obra de l'escriptor, Rosa Serrano, destacava els tres aspectes principals de l'obra valoriana. En primer lloc, l'obra gramatical: 'Tots els professors valencians hem estudiat els seus llibres de gramàtica i, en especial, 'La flexió verbal', un instrument que ens va servir de molt per evitar vacil·lacions. També va ser molt eficaç en la difusió de la gramàtica catalana aplicada al País Valencià. Va fer molt per la unitat de la llengua. I sempre sense imposar res, sinó limitant-se a suggerir. En tenim una prova

en el recull d'articles 'Millorem el llenguatge'

També en destacava la recuperació de les paraules i la creació de vocabulari nou, sobretot en la rondallística. Serrano considera que les trenta-sis rondalles són una part de la narrativa de Valor, atès que literaturitza uns relats de tradició oral, adaptant-ne els noms a la geografia de les comarques meridionals i accentuant la picardia de la gent del país.

De l'obra de novel·lista, en subratllava la trilogia 'Cicle de Cassana' [Cassana, un poble fictici], integrada per 'Sense la terra promesa', 'Temps de batuda' i 'Enllà de l'horitzó'. També va publicar 'L'ambició d'Aleix' i 'La idea de l'emigrant'.

La seva obra va ser distingida amb el Premi de les Lletres Valencianes (1985), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1987) i la Creu de Sant Jordi (1993). I fou investit doctor honoris causa a

la Universitat de València, la de les Illes Balears, la Politècnica de València, la Jaume I de Castelló i la d'Alacant.

En ocasió del centenari del naixement de l'escriptor Enric Valor, VilaWeb li va dedicar l'especial d'estiu, amb la publicació d'una selecció de rondalles, i també va recuperar un vídeo, de valor documental innegable, enregistrat pel col·lectiu l'Olla, una associació cultural de l'Olleria. Valor hi parla de la influència de Sanchis Guarnier a l'hora d'aplegar les rondalles valencianes i de com se les feia seves; de la censura que va rabejar-se en la seva segona novel·la 'L'ambició d'Aleix'; de la situació de la llengua; de Josep M. de Casacuberta, de Pompeu Fabra, de Joan Coromines... A més, l'11 d'agost, dia exacte del seu naixement, va rebre un homenatge a través de la xarxa, amb la participació de dos centenars de blocaires (ací en teniu un recull).

2011



Vegeu el vídeo de la
conversa amb Enric
Valor de l'any 1996



Més homenatges



Centenari de la mort de Joan Maragall (1860-1911)

Recuperem el vídeo 'Joan Maragall, visions contemporànies', de la conferència del poeta Enric Casasses sobre Joan Maragall i Francesc Pujols.



Cinquanta anys de la mort de Josep M. de Sagarra

Vídeo de la conferència que va fer Narcís Garolera, curador de l'obra completa de Josep M. de Sagarra, a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada.



Centenari del naixement de Manuel Sanchis Guarner

L'escriptor Joan F. Mira parla de les grans virtuts i aportacions del filòleg, en ocasió del centenari de la seva naixença.

Agost



Forta caiguda de les borses pels dubtes sobre l'economia dels Estats Units

[@saber-ne més](#)



La policia de Londres blindada el barri de Tottenham per evitar una altra nit d'aldarulls

[@saber-ne més](#)



Es posen a la venda el 95% de les accions de Cacaolat

[@saber-ne més](#)



Cesc Fàbregas torna al Barça

[@saber-ne més](#)



Sarkozy i Merkel proposen un govern econòmic europeu dirigit per Van Rompuy

[@saber-ne més](#)



Mobilització contra la reforma del PIRMI

[@saber-ne més](#)



2011



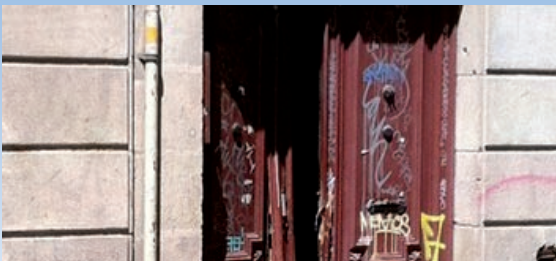
Messi dóna la supercopa al Barça
i Mourinho fica el dit a l'ull de Tito
Vilanova

[@saber-ne més](#)



El govern Bauzá comença el
tancament de Ràdio Televisió
de Mallorca

[@saber-ne més](#)



Dotze detinguts en un desallotjament
al carrer Princesa de Barcelona

[@saber-ne més](#)



Els rebels ocupen el complex
residencial de Gaddafi a Trípoli

[@saber-ne més](#)



Strauss-Kahn surt en llibertat

[@saber-ne més](#)



Es mor l'ex-president del parlament
català Heribert Barrera

[@saber-ne més](#)



Setembre

Front comú pel corredor mediterrani

Encara que va ser a l'octubre que Europa va prioritzar el traçat del corredor mediterrani, va ser durant tot el setembre que es van intensificar les gestions dels tres presidents del país (Fabra, Mas i Bauzá), que van fer front comú, i la pressió de la societat civil, que va ser determinant per aconseguir-lo

Explicava Vicent Boira, geògraf de la Universitat de València: 'És evident que la pressió ha estat clau en aquest cas. Una pressió que va començar el 1918, quan es va publicar el primer article que apostava per un corredor ferroviari que passés pel litoral mediterrani. La lluita, doncs, ve de fa molts anys, tot i que ha estat aquests últims set o vuit anys que hi ha hagut un consens social, també entre valencians i catalans, que ha permès que Madrid i Brussel·les, sobretot Madrid, rectificassin una característica essencial del disseny d'Espanya, que havien estat les infraestructures radials. Per tant, la pressió de la societat civil ha estat fonamental, com

també ho han estat els consensos entre el País Valencià i Catalunya. Això quant a la pressió interior, que ha estat bàsica, exemplificada sobretot aquests últims mesos en empresaris i cambres de comerç. Però també cal tenir en compte el canvi de perspectiva a Europa, on la crisi econòmica ha fet recentrar els objectius. Les bones idees no solament han de ser bones, sinó que també han de trobar el context idoni. El corredor mediterrani, l'ha trobat ara, gràcies a la pressió dels últims mesos, sobretot econòmica, i també a una dosi de realisme i pragmatisme d'Europa, que ha vist que les dades de productivitat del territori eren reals.'

2011



Enguany el corredor mediterrani, doncs, ja és oficialment una prioritat de la Comissió Europea amb vista de l'any 2030. Brussel·les subvencionarà l'eix ferroviari de mercaderies que connecta el centre d'Europa amb Perpinyà, Barcelona, Tarragona, València, Cartagena i Almeria, i per l'interior fins a Algesires. Brussel·les ha descartat la connexió de Saragossa amb Tolosa travessant el Pirineu. Finalment el traçat no deixarà despenjada Alacant i baixarà fins a Almeria, però inclourà un ramal que pujarà d'Algesires cap a Madrid i que passarà per la capital aragonesa, Saragossa.

Els presidents català, valencià i balear van expressar conjuntament amb un comunicat la satisfacció per l'anunci de la comissió: 'Aquesta decisió suposa el premi a una tasca molt intensa de col·laboració entre els nostres governs i les entitats de la societat civil que s'hi han compromès especialment: empreses, cambres de comerç, associacions d'empresaris, acadèmics, mitjans de comunicació i l'associació Ferrmed, entre més. El corredor mediterrani comença a ser una realitat gràcies a l'esforç incondicional de tothom. En aquests temps de dificultats, era necessari que fóssim exigents

i que aportéssim tota la nostra capacitat de convicció.'

Ara, convé recordar que la comissió també ha inclòs, a petició del govern espanyol, el corredor atlàntic, la interconnexió ferroviària amb el nord per Irun, dins les prioritats de la xarxa d'infraestructures transeuropees. El govern espanyol serà l'encarregat d'administrar les prioritats de finançament i d'execució de tots aquests eixos, per la qual cosa els partits i entitats del país s'han afanyat a pressionar-lo perquè no deixi en un segon pla el corredor mediterrani.

Setembre



Jaume cabré publica la novel·la 'Jo confesso'

[@saber-ne més](#)



El TSJC dona dos mesos a la Generalitat perquè el castellà sigui llengua vehicular a l'escola

[@saber-ne més](#)



Reformada la constitució espanyola en una votació esperpèntica

[@saber-ne més](#)



Es mor l'historiador Josep Termes

[@saber-ne més](#)



Obama i Bush commemoren junts els deu anys dels atacs de l'11-S

[@saber-ne més](#)



Es mor Richard Hamilton, pare del pop art i degà de l'art de la segona meitat del XX

[@saber-ne més](#)



2011



Desembarca Amazon.es amb cinquanta mil llibres en català
[@saber-ne més](#)



El govern d'Andorra aplicarà per primera vegada l'impost sobre la renda
[@saber-ne més](#)



Darrera correguda de bous a la Monumental de Barcelona
[@saber-ne més](#)



Mascarell anuncia un acord amb les 'majors' prescindint de la quota del 50%
[@saber-ne més](#)



El film 'Pa negre', seleccionat per optar als premis Oscar
[@saber-ne més](#)



El poeta Salvador Iborra mor apunyalat al centre de Barcelona
[@saber-ne més](#)



Octubre

'No us deixeu lligar pels dogmes, no visqueu dels pensaments d'altri'

Steve Jobs
(1955-2011)



Poques vegades la mort d'un empresari comporta l'onada de condol que va seguir la mort de Steve Jobs.

Segurament perquè poques vegades una sola persona ha fet canviar tant la vida de la gent. Jobs va revolucionar una indústria rere una altra. Primer la informàtica amb el Mac. Després el cinema amb Pixar. Va tenir també un paper clau en el naixement d'internet, gràcies al Next. Més tard, després de tornar a Apple, va revolucionar la música amb l'iPod i l'iTunes, i encara la telefonia amb l'iPhone. I va fer reals les anomenades pissarretes amb l'iPad.

Steve Jobs ha quedat per tot això com una icona de la cultura moderna, com un home brillant amant del bon disseny i de la qualitat dels productes que creava.

I el món li ho va reconèixer amb una demostració de dol poques vegades vista. Unànime i plena de respecte.



Vegeu el vídeo del seu famós discurs a la Universitat de Stanford subtitulat al català

2011

Impacte de la mort de Steve Jobs al món: cent portades d'homenatge



Octubre



Oriol Junqueras, proclamat nou president d'ERC

[@saber-ne més](#)



'The Economist' explica tres contractes que vinculen Sandro Rosell amb possibles casos de corrupció al Brasil

[@saber-ne més](#)



La Fura dels Baus participa en l'aniversari del dèspota txetxè Kadírov

[@saber-ne més](#)



Estrena del documental 'Una llengua que camina'

[@saber-ne més](#)



El poeta suec Tomas Tranströmer guanya el Nobel de literatura

[@saber-ne més](#)



El Nobel de la pau premia la lluita de tres dones en favor de la pau a Libèria i el Iemen

[@saber-ne més](#)



2011



S'inaugura el Teatre de l'Arxipèlag de Perpinyà

[@saber-ne més](#)



Segrestades dues cooperants, una de les quals catalana, a Kenya

[@saber-ne més](#)



Un regidor ultradretà de Masquefa intenta atropellar dos veïns que despenjaven una bandera espanyola

[@saber-ne més](#)



El moviment del 15-M es manifesta a tot el món

[@saber-ne més](#)



ETA anuncia el cessament definitiu de l'activitat armada

[@saber-ne més](#)



Segrestat un mallorquí i dues cooperants més al campament de refugiats saharià de Tinduf

[@saber-ne més](#)



Novembre

El sistema segrestat

Quan el mateix dia dos governs europeus cauen i són substituïts per això que en diem 'tecnòcrates', la cosa és tot, menys anecdòtica. I ha passat al novembre. La caiguda de Georgios Papandreu a Grècia i la de Silvio Berlusconi a Itàlia són un símbol que les coses, justament, no van bé.



Serà difícil trobar un sàtrapa més notable que Berlusconi i, en aquest sentit, la seua retirada de la vida pública fins i tot pot ser momentàniament objecte de celebració. Però immediatament la pregunta que es planteja és: 'I on ha quedat la democràcia?' No és una qüestió de noms. És possible que Mario Monti fos la millor alternativa per a guiar la Itàlia d'avui. Però no sense passar per les urnes. I encara menys saltant-se els formalismes a corre-cuita i havent de ser nomenat senador de la nit al matí perquè la llei estableix que el president ha de ser un parlamentari. El sistema té regles (per això és un sistema). I saltar-se-les equival a pervertir-lo.

Com hem arribat fins ací?

Malgrat tot, hi ha gent que ho aplaudeix. Teories sofisticades que afirmen que el que ha passat a Itàlia demostra la robustesa del país que té una casta de professors capaços de prendre el poder i fer un pas endavant (argument que a Grècia es podria aplicar als militars, tot i que no resultaria gens estètic). El caos, el descontrol causat per això que en diuen 'capitalisme financer', és tan gros perquè molta gent accepta qualsevol solució si es veu com una eixida a la crisi.

Però qualsevol cosa no val. Aquest novembre, Jurgen Habermass sostenia una ferotge discussió al 'Frankfurter Allgemeine Zeitung', precisament amb el director del diari. I li recriminava haver oblidat els aspectes morals de la crisi.

Perquè la crisi és sobretot això, una crisi de moralitat. Empreses que fan informes tramposos sobre l'economia dels països que els paguen, banquers que no tenen vergonya de reclamar rescats i després es neguen a tornar-los en forma de crèdit a la mateixa població que els ha creat. Companys d'empresa, Goldman Sachs, que passen a governar països i bancs dient que són la solució d'una crisi que ells mateixos van començar des de l'activitat privada.

Escollar els debats que hi ha avui a Europa és trist. Al nord, Islàndia és un oasi de sensatesa enmig d'un joc de cartes continental. El seu pes és escàs, però és cert que el seu exemple és important. Però el fet és que aquest novembre han passat coses que ens haurien de posar en guàrdia. Ja no és la famosa 'majoria silenciosa', sinó la majoria dels governants que diuen i que afirmen que la situació es troba fora de control i que les pràctiques més elementals de la democràcia es veuen amenaçades (Papandreu era un demagog, però com es pot justificar que als únics que no se'ls pregunta què en pensen, de tot plegat, siguin els ciutadans?). Cada dia que passa, més i més europeus es proletaritzen i tornen a salaris infames mentre uns pocs mouen fortunes no bastint cap producte, sinó jugant, literalment, amb les matemàtiques. Vist des de la distància dels vint anys de la caiguda del comunisme, potser les coses no eren tan clares ni fàcils com semblava aleshores.

La connexió Goldman Sachs



Mario Monti

Cap de govern d'Itàlia.
Va ser elegit el 16 de novembre de 2011.
Havia treballat a Goldman Sachs.



Lucas Papademos

Cap de govern de Grècia.
Va ser nomenat l'11 de novembre de 2011.
Havia treballat a Goldman Sachs.



Mario Draghi

President del Banc Central Europeu.
Va ser nomenat el 31 d'octubre de 2011.
Havia treballat a Goldman Sachs.

Novembre

Portada de VilaWeb l'endemà de les eleccions espanyoles

VilaWeb

Diumenge 20.11.11

Informació Portada

fes+VilaWeb
una xarxa més participativa

L'oratge Informació d'atenció ciutadana 012 www.gemcat.net L'Internauta amb la UOC vilaweb.mobi Segueix-nos a Mapa i entrada a les seccions de VilaWeb

Resultats 20N

Abstenció: 28,31%



Els socialistes ho perden tot

Els socialistes reconeixen la derrota a l'estat · L'escrutini confirma una àmplia majoria absoluta del PP · CIU guanya a Catalunya per primera volta · ERC pugna per mantenir el diputat de Girona · Compromís entra amb un diputat · Amaiur entra amb força al congrés

L'escrutini, molt avançat, confirma la gran majoria absoluta del PP, amb prop de 190 diputats i el daltabaix general dels socialistes, que perden gairebé seixanta diputats; fins i tot perden Catalunya, en què CIU aconsegueix 16 escons i el PSC, que en perd 10. Al País Valencià, Compromís té garantida l'entrada de Joan Baldoví al congrés. ICV guanya dos escons i Esquerra pugna per mantenir el diputat de Girona.

L'escrutini: Els resultats a l'estat, a Catalunya, al País Valencià i a les Illes | Resultats al País Basc i a Galícia. +



Vicent Partal
Anàlisi electoral
versió 3 (22.00)

És el mapa Mariano ...i algun detall

El director de VilaWeb anirà fent diverses anàlisis al llarg de la nit electoral

Eleccions 20-N



Mònica Oltra: 'Compromís serà l'oposició valenciana a Rajoy'

PP 20, PSPV-PSOE 10, EUPV 1, Compromís 1, UPyD 1



CIU guanya per primera vegada al Principat

CIU 16, PSC 14, PP 11, ICV 3, ERC 3



El PSM queda fora amb més d'un 7%

El PP obté 5 diputats i el PSIB-PSOE, 3



Victòria històrica d'Amair al País Basc

La coalició independentista aconsegueix 7 diputats, imposant-se al PNB i obtenint un diputat a Navarra

Les eleccions, a la premsa internacional

BBC News: Spain election: Rajoy's Popular Party set to win

The New York Times: Spanish Voters Punish Socialists

El País: Rajoy logra una mayoría absoluta más amplia que la de Aznar

El Mundo: El PP se lleva por delante al PSOE

The Guardian:

PSIB, PSM-IV-ExM i EU denuncien Bauzá per haver demanat el vot per a Rajoy

Els votants de Compromís, trending topic a Twitter

Els indignats tornen a algunes places i ocupen edificis

Dos detinguts a Banyoles per fer

2011



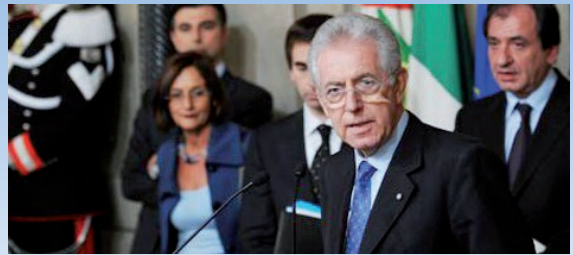
Dimissió en bloc al CoNCA
[@saber-ne més](#)



Mònica Terribas: 'El model de
televisió pública del govern
no és el nostre'
[@saber-ne més](#)



Merkel: 'Europa viu l'hora més fosca
des de la Segona Guerra Mundial'
[@saber-ne més](#)



Mario Monti, relleu de Berlusconi
[@saber-ne més](#)



Alarma europea per l'entrada
d'Espanya a la zona de rescat
[@saber-ne més](#)



Noves mesures d'ajust econòmic del
govern de la Generalitat per al 2012
[@saber-ne més](#)



Desembre

El Sabadell es queda la CAM

El procés de desaparició de les caixes d'estalvi va arribar al punt culminant amb l'absorció de la CAM pel Banc Sabadell



El 2011 ha estat l'any en què s'ha acabat el sistema tradicional de caixes d'estalvi. Només Caixa Ontinyent i Caixa Pollença han pogut resistir l'huracà que ha obligat a fusionar entitats, a posar-se a les ordres del govern espanyol a través del FROB i a perdre el seu sentit com a entitats arrelades al territori i amb sentit de responsabilitat sobre aquest territori.

De tots els canvis, el de la CAM ha estat el més espectacular. La Caixa del Mediterrani va ser un dels

emblemes més gastats del PP valencià i es va veure obligada a participar en tota mena d'operacions sense sentit real, com ara el finançament de Terra Mítica.

Finalment va ser una de les primeres entitats a ésser intervingudes pel govern espanyol i la primera a vendre una part del seu negoci, en aquest cas al Banc Sabadell. Amb polèmica inclosa pels comptes de participació que havia dissenyat el qui acabaria ésser el primer ministre d'Economia de l'era Rajoy.

Ernest Sena, economista

'La banca no paga'

La banca no paga la compra, reestructuració ordenada en terminologia oficial, del banc CAM pel Banc Sabadell. Tot i el que han publicitat la majoria de mitjans editats a Madrid, la banca no paga al Sabadell aquest sanejament. Qui paga, doncs? En primer lloc, pagaran alguns clients de la CAM; en segon, els clients de tota la banca, CAM i Sabadell inclosos, indirectament i, en darrer, podria acabar pagant el contribuent.

L'operació és relativament senzilla: el FROB (Fons de Reestructuració Ordenada Bancària) ven el banc CAM a l'FGD (Fons de Garantia de Dipòsits en entitats de crèdit) per 5.249 milions d'euros, recuperant el que hi havia posat i traspasant a l'adquirent els compromisos pendents. Per tant, el FROB ni hi guanya ni hi perd. A continuació, l'FGD vendrà la CAM al Banc Sabadell per un euro i perdrà així tota la seua aportació menys l'euro. A més, l'FGD assumirà el 80% de les pèrdues que generi la cartera immobiliària de la CAM els deu anys vinents, estimada ara, aquesta pèrdua, en 1.200 milions d'euros.

El 75% dels recursos del FROB vénen del pressupost de l'estat; l'altre 25%, de l'FGD. Com que no hi perd, els recursos públics no es veuen afectats ara. El FROB és una entitat mixta, estat i banca, del sector públic que té per finalitat única gestionar els processos de reestructuració d'entitats de crèdit i contribuir a reforçar els seus recursos propis. És a dir, la seua

única preocupació és la solvència de bancs i caixes, fent-hi les aportacions dineràries que calgui per mantenir-la.

L'FGD té una dotació actual de 6.500 milions d'euros i en pot arribar a perdre 6.449 en aquesta operació; 5.249 segurs, ja. Caldrà fer una ampliació de la dotació de manera immediata, en detriment de l'activitat creditícia. Els recursos de l'FGD vénen exclusivament de bancs, caixes i cooperatives de crèdit. Això ha permès dir que la banca paga el rescat de la CAM. Però no és ben bé així per dues raons. La primera, perquè els recursos ja no són de la banca, sinó de l'FGD. No és una qüestió de noms. I no ho és perquè, segona raó, aquests recursos ja no són de lliure disposició per la banca, tenen una finalitat molt concreta: garantir als dipositants i als titulars de valors (accions, obligacions) confiats a les entitats de crèdit la seua recuperació fins als límits establerts en cas de fallida de l'entitat. L'FGD també pot ocupar-se de la solvència i el funcionament d'entitats i sistema creditici, però l'objecte primigeni i principal és la garantia dels dipositants.

Així, doncs, si no paga la banca, qui paga el forat generat pels administradors i gestors de la CAM? Aquests? De segur que no; no estava previst enlloc. Primer, a manca d'accionistes, pagaran -ja han pagat, de fet- alguns dels seus clients, al voltant de cinquanta mil es calcula, aquells qui al seu dia van adquirir quotes

participatives, el més semblant a unes accions d'una societat que no té accionistes com és una caixa d'estalvis, i que no se n'han desfet abans que deixessin de tenir cap valor econòmic significatiu, segons l'expressió afortunada del president del Sabadell.

Segon, paga l'FGD que es queda pràcticament sense recursos i, per tant, qui perd és la garantia de tots els clients, dipositants de diners i de valors, de tot el sistema creditici, els quals, en el context actual, queden sense la més mínima protecció directa. Les entitats de crèdit hauran de refer ràpidament la dotació de l'FGD, prevista fins el dos per mil dels dipòsits garantits, en el moment en què no els sobren precisament recursos per a recapitalitzar-se i en què la manca de crèdit a empreses i famílies impedeix la recuperació de l'activitat econòmica.

La llista no s'acaba ací: el contribuent podria acabar pagant. En darrera instància, l'estat és el garant de l'FGD. És a dir, si l'FGD no pogués complir els compromisos amb la clientela bancària, ho hauria de fer l'estat, els diners públics. Tant de bo no s'arribi a donar aquesta situació. El govern central ha traspasat a l'FGD, apropiant-se'l, els compromisos que no ha pogut complir mitjançant el FROB. Compliria si l'FGD no estigués en condicions de fer-ho? Seria una fórmula per a recuperar una part de l'innominable espoli fiscal del país.

Desembre



El Banc d'Espanya adjudica la CAM al Banc Sabadell

[@saber-ne més](#)



Europa avança sense el Regne Unit amb un tractat de disciplina fiscal

[@saber-ne més](#)



La ministra Salgado diu que no té cap obligació de pagar els 759 milions d'euros que deu a Catalunya

[@saber-ne més](#)



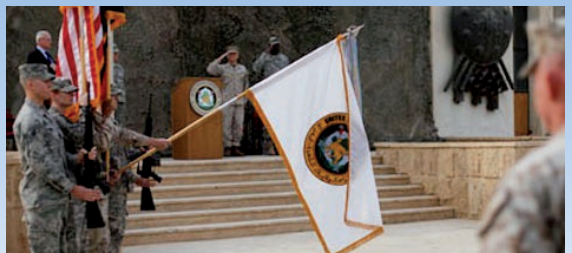
Comença el judici contra Francisco Camps pel cas dels vestits

[@saber-ne més](#)



Es funda l'Associació de Municipis per la Independència, amb 150 socis

[@saber-ne més](#)



Les tropes nord-americanes abandonen l'Irac

[@saber-ne més](#)



2011



El català desapareix de Google Maps
[@saber-ne més](#)



Europa perd un referent moral amb la mort de Václav Havel
[@saber-ne més](#)



Mariano Rajoy, investit president del govern espanyol
[@saber-ne més](#)



'Floquet de neu', el primer film infantil que s'estrena en català al País Valencià
[@saber-ne més](#)



La Generalitat ajorna el pagament d'una part de la paga de Nadal dels funcionaris
[@saber-ne més](#)



El jutge encausa Iñaki Urdangarín
[@saber-ne més](#)



QUÈ LI DEMANARIES A UN SOPAR IRREPETIBLE?

Ara, Bodegues Torres et brinda la possibilitat de viure'n un a l'emblemàtica Bodega Waltraud amb les **persones**, la **música en directe** i el **vi** que tu triïs.

Vull un sopar irrepetible ➔

www.clubtorrescenairrepetible.com



També sortegem
25 lots de tast
a cegues Atrium!

Els vídeos de l'any de VilaWeb TV



Manel: 'La cançó del soldadet'



Entrevista amb Xavier Besalú: 'No hi ha hagut voluntat política de resoldre el problema de Salt'



El 23-F a València, trenta anys després. Entrevista amb Joan Josep Pérez Benlloch

Els vídeos de l'any de VilaWeb TV



La nit dels Gaudí,
l'èxit de 'Pa negre'



Adéu desagradable
per a Escarp, a
Ciutat Vella



Salvador Iborra:
la mort gens
casual d'un poeta



Els vídeos de l'any de VilaWeb TV



Lluís Llach canta a València al final de la manifestació del 25 d'abril, a favor de TV3



Els mossos carreguen contra els acampats de la plaça de Catalunya



Entrevista amb Marta Casals: 'El mestre Pau Casals volia posar la música al servei de la humanitat'

Els vídeos de l'any de VilaWeb TV



'Una llengua que camina', primer documental de VilaWeb



11 de setembre:
Català a l'atac



Un tomb per
Barcelona amb
Joaquim M. Puyal

Els vídeos de l'any de VilaWeb TV



Pep Guardiola rep la medalla d'or del parlament



Entrevista amb Narcís Comadira, l'intel·lectual hedonista, malenconiós i pessimista



L'abast del corredor mediterrani

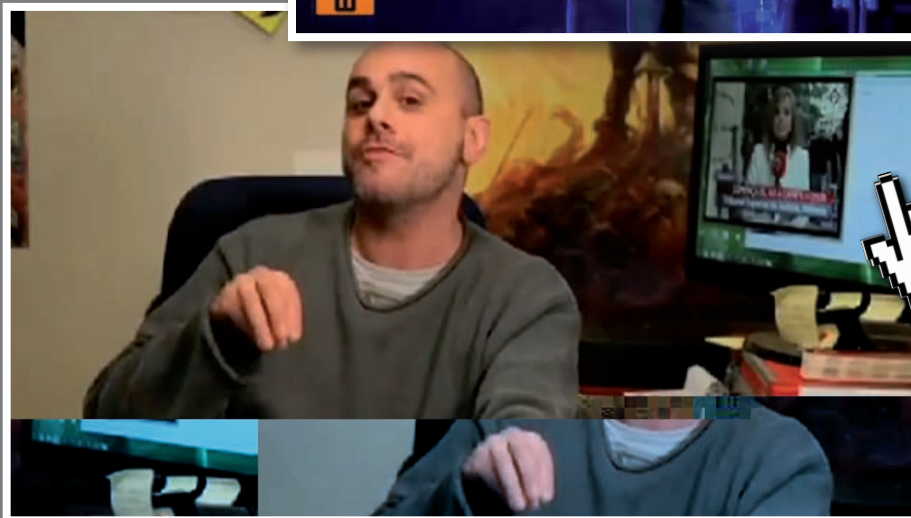
Els vídeos de l'any de VilaWeb TV



Compromís: vídeo d'una nit històrica



Sopa de Cabra,
la tornada



Contracrònica del
judici a Francisco
Camps, per Xavi
Castillo



Tan bo i tan a prop

Penedès. Nosaltres hem seguit mantenint aquesta tradició cada dia, per així fer els millors vins, any rere any. És el nostre compromís amb la terra, amb la gent, però sobretot és la nostra passió. Per assaborir la història només has de tastar el vi del Penedès. Tan bo i tan a prop.

PENEDÈS, L'ORIGEN DEL NOSTRE VI.



Implica't amb VilaWeb

VilaWeb impulsa amb una nova comunitat de lectors,
+VilaWeb, un model de suport comunitari del diari
i de defensa de la seva independència editorial



Vegeu el vídeo on Vicent Partal t'explica els valors de +VilaWeb

Aquest any VilaWeb ha començat una nova etapa del diari: ha posat en marxa la nova comunitat de lectors +VilaWeb. Els lectors que formen part d'aquesta comunitat tenen al seu abast eines per a col·laborar amb la redacció i reben nous productes, entre els quals la revista mensual. Els lectors poden triar entre quatre modalitats de serveis personals

i n'hi ha una per a empreses i associacions.

Però més enllà dels serveis oferts, la iniciativa cerca reforçar la independència editorial del diari i el seu futur, tot generant una comunitat que se'n coresponsabilitza seguint models ja incipients en països com els Estats Units (Texas Tribune) i França (Rue89). Aquests casos i

alguns de semblants han posat en relleu que el periodisme és un servei a la comunitat que el té de referència i que en aquest sentit la millor manera de garantir a llarg termini el creixement i l'expansió de projectes de referència és incorporant també els lectors a la sostenibilitat del diari.

www.mesvilaweb.cat